

Disposició transitòria tercera. *Manteniment de les declaracions d'insolvència en els expedients de fallida i de suspensió de pagaments.*

És circumstància suficient per a la consideració del deutor principal com a insolvent, a l'efecte d'exigir el pagament del deute al responsable subsidiari, la declaració de fallida o la qualificació de la insolvència com a definitiva en expedient de suspensió de pagaments, declarades de conformitat amb la legislació anterior a l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició final primera. *Aplicació supletòria del Reglament general de recaptació de l'Estat.*

En el que no prevegin aquest Reglament i les disposicions de desplegament que es dictin a l'efecte, s'ha d'aplicar a la recaptació dels recursos del sistema de la Seguretat Social, supletòriament, el Reglament general de recaptació de l'Estat, si bé les referències que s'hi efectuen al Ministeri d'Hisenda, Direcció General de Recaptació, delegacions d'Economia i Hisenda i altres òrgans de recaptació s'entenen fetes, respectivament, al Ministeri de Treball i Afers Socials, a la Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social, a les direccions provincials i als altres òrgans de recaptació de la Seguretat Social, que tinguin atribuïdes funcions anàlogues en matèria recaptadora.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reglament.

CAP DE L'ESTAT

12010 REIAL DECRET LLEI 3/2004, de 25 de juny, per a la racionalització de la regulació del salari mínim interprofessional i per a l'increment de la seva quantia. («BOE» 154, de 26-6-2004.)

I

L'article 35 de la Constitució espanyola, a més d'afirmar que tots els espanyols tenen el deure de treballar i el dret al treball, reconeix als treballadors el dret a una remuneració suficient per satisfer les seves necessitats i les de la seva família.

D'acord amb aquesta previsió, l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, assenyala que correspon al Govern determinar anualment el salari mínim interprofessional (SMI) i estableix els factors que s'han de tenir en compte per fer-ho.

La disposició esmentada constitueix la normativa bàsica en matèria d'SMI, en desplegament de la qual es dicta anualment el reial decret corresponent pel qual es fixa la seva quantia per a cada exercici.

II

L'SMI a Espanya tradicionalment ha estat revestit d'unes característiques especials, fet que el diferencia dels salaris mínims vigents als països del nostre entorn i el fan difícilment comparable amb aquells. Aquestes pecu-

liaritats són fonamentalment el doble efecte que s'ha atribuït a l'SMI.

Així, l'SMI té, en primer lloc, un efecte directe o estrictament laboral, atribuït per l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors de servir de límit inferior o garantia salarial mínima dels treballadors, cap dels quals pot percebre pel seu treball en qualsevol activitat un salari per sota de la quantia de l'SMI, i actua com a garantia mínima de retribució suficient.

En aquest aspecte, la incidència de l'SMI és limitada, atès que s'aplica a un nombre reduït de treballadors, els que no estiguin coberts per la negociació col·lectiva; ara bé, per a aquests treballadors, l'SMI constitueix la seva retribució efectiva i l'única garantia de dret que reconeix la nostra Constitució a una retribució suficient.

Dins d'aquest efecte directe o laboral s'hi inclouen, lògicament, els casos en què l'SMI s'utilitza com a referent per determinar el salari o la retribució dels treballadors com és el cas, entre d'altres, dels treballadors de la llar, dels penats que fan activitats laborals en tallers penitenciaris i dels treballadors amb contractes per a la formació, o aquells altres en què serveix per concretar aspectes que estan íntimament vinculats al salari dels treballadors, com ara la determinació de les garanties, privilegis i preferències del salari, els límits de responsabilitat del Fons de Garantia Salarial, la garantia financera que han de constituir les empreses de treball temporal, les bases mínimes de cotització a la Seguretat Social, el concepte de col·locació adequada del sistema de protecció per desocupació o la quantia de la subvenció dels costos salarials corresponents als llocs de treball ocupats pels treballadors amb discapacitat en els centres especials d'ocupació i als referits als alumnes treballadors en els programes d'escoles taller, cases d'ofici i tallers d'ocupació.

Ara bé, a més de l'efecte directe o laboral indicat, l'SMI té múltiples efectes indirectes que se li han anat atribuït en molt diverses normes legals o convencionals, i són precisament aquests efectes els que han impedit que l'SMI hagi tingut una evolució més d'acord amb l'exigència de suficiència que recull l'article 35 de la Constitució. En contrast amb la limitada incidència de l'SMI en la seva funció de garantia salarial mínima, els efectes indirectes de l'SMI són molt amplis.

Així, en primer lloc, l'SMI s'està utilitzant com a indicador de nivell de renda que permet l'accés a determinats beneficis o l'aplicació de determinades mesures. Per exemple, en la normativa educativa, per a la percepció de beques i el pagament de taxes; en l'àmbit processal, per a l'accés als beneficis de la justícia gratuïta o la determinació dels avançaments reintegrables; en la normativa de l'habitatge, per a l'accés als habitatges de protecció oficial i la revisió de lloguers, o en la normativa fiscal, per a la determinació dels mínims exempts fiscals, ingressos de fills amb dret a deducció, taxes, impost de transmissions o determinats tributs locals, entre altres.

Dins d'aquesta funció com a indicador del nivell de renda, l'SMI s'utilitza en l'àmbit sociolaboral com a referència per a la determinació dels requisits d'accés al subsidi per desocupació, al subsidi agrari, a la renda agrària i a la renda activa d'inserció, entre altres mecanismes de protecció.

A més, en segon lloc, l'SMI s'utilitza com a paràmetre de referència per a la quantificació de determinades prestacions socials com ara el subsidi per desocupació, el subsidi agrari, la renda agrària o la renda activa d'inserció, així com la fixació dels límits mínims i màxims de la prestació per desocupació de nivell contributiu.

En tots aquests casos la repercussió sobre la despesa pública és plena, atès que aquestes prestacions augmenten sistemàticament en la mateixa quantia que el salari mínim interprofessional.

III

La fixació de l'SMI correspon al Govern, de conformitat amb el que estableix l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. D'acord amb el precepte legal esmentat, el Govern fixa cada any l'SMI, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives i tenint en compte, per fer-ho, l'índex de preus de consum (IPC), la productivitat mitjana nacional assolida, l'increment de la participació del treball en la renda nacional i la conjuntura econòmica general. Així mateix, el precepte legal esmentat preveu la revisió semestral de l'SMI en cas que no es compleixin les previsions de l'índex de preus.

Doncs bé, no obstant les previsions legals esmentades, el Govern ha anat utilitzant els últims anys com a element exclusiu per a l'actualització de l'SMI la previsió oficial de l'índex de preus de consum, i no ha procedit a revisar-lo malgrat que sistemàticament la majoria dels anys s'ha anat produint una desviació de l'índex real de preus de consum respecte al previst pel Govern.

Com a conseqüència d'això, el creixement de l'SMI durant els últims anys ha estat inferior al que realment ha tingut l'índex de preus de consum, i els treballadors perceptors de l'SMI han vist reduïda la seva capacitat adquisitiva. En concret, la pèrdua del poder adquisitiu que han tingut els perceptors de l'SMI en el període comprès entre 1996 i 2004 s'estima entorn del 6,6 per cent.

En el debat d'investidura celebrat els passats dies 15 i 16 d'abril de 2004, el president del Govern va assenyalar que un dels eixos de l'acció del Govern serien les polítiques socials dirigides a reforçar la cohesió de la societat i, en aquest marc, va anunciar el compromís del Govern d'elevat progressivament l'SMI, amb la finalitat de recuperar la capacitat adquisitiva que s'ha perdut durant els últims anys.

Per a això, s'incrementa en aquest moment la quantia de l'SMI, fixada en el Reial decret 1793/2003, de 26 de desembre, en un 6,6 per cent, que és en el que s'estima la pèrdua del poder adquisitiu en el període 1996-2004, i per tant queda establerta la nova quantia en 16,36 euros/dia, 490,80 euros/mes o 6.871,20 euros en còmput anual.

La fixació d'una nova quantia de l'SMI s'acompanya de l'establiment de les noves bases mínimes de cotització en els diferents règims de la Seguretat Social.

IV

Aquest increment de l'SMI s'emmarca, a més, dins d'una estratègia que està orientada a dignificar la seva quantia, a recuperar la seva funció estrictament laboral i a desvincular-lo d'altres efectes o finalitats diferents. Per això, l'increment de la quantia de l'SMI ha d'anar acompanyat necessàriament d'una racionalització de la seva regulació. Això fa necessari adoptar dos tipus de mesures.

D'una banda, és necessari determinar els casos en què se seguirà mantenint la vinculació amb l'SMI; aquesta tasca de determinació es fa a l'article 1 d'aquest Reial decret llei, en el qual s'estableixen els casos, que abans s'han indicat en aquest preàmbul, en els quals l'SMI actua com a garantia salarial mínima dels treballadors o com a referent per determinar la retribució d'alguns d'aquests o per concretar determinats aspectes que estiguin íntimament vinculats amb el salari; a més, per evitar que es produeixin efectes indesitjats, es mantenen vinculats a l'SMI els requisits per a l'accés i el manteniment de les prestacions per desocupació, els requisits d'accés i, si s'escau, manteniment de les pensions de viudetat, orfandat, prestacions a favor de familiars, prestacions

familiars i per naixement o adopció del tercer fill o fills successius, així com l'import de la prestació econòmica per part o adopció múltiples.

D'altra banda, per evitar que en el futur se segueixi desvirtuant la finalitat essencial de l'SMI com a garantia salarial mínima dels treballadors, és necessari desvincular de l'SMI de manera efectiva els efectes o les finalitats diferents de la indicada anteriorment. Aquesta tasca també es porta a terme a l'article 1.

Convé assenyalar que, per raons de seguretat jurídica i per evitar que es produeixin efectes perturbadors en l'economia en general i en la de les administracions públiques, simultàniament a la desvinculació dels efectes indicats es crea un indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) per fer-lo servir com a indicador o referència del nivell de renda que serveixi per determinar la quantia de determinades prestacions o per accedir a determinats beneficis, prestacions o serveis públics, que substitueix l'SMI en aquesta funció, de manera obligatòria per al cas de les normes de l'Estat i de manera potestativa per al cas de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla i de les entitats que integren l'Administració local.

Un esment diferenciat mereix el tractament especial que es dona al sistema de protecció per desocupació que es tradueix en el fet que, amb independència que les quanties de les prestacions per desocupació, a partir de l'1 de juliol de 2004, es desvinculen de l'SMI i, en conseqüència, passen a estar referenciades a l'IPREM, això es fa de tal manera que permet que l'increment de l'SMI que estableix aquest Reial decret llei s'estengui també als perceptors de prestacions per desocupació, en particular als que perceben les quanties mínimes.

V

Les mesures incloses en aquest Reial decret llei són el resultat del procés de consultes dut a terme en l'últim mes entre el Govern i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit estatal: la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials, la Confederació Espanyola de la Petita i la Mitjana Empresa, la Unió General de Treballadors i Comissions Obreres.

Amb tot, cal assenyalar que l'estratègia per dignificar la quantia de l'SMI i per recuperar la seva funció com a garantia salarial mínima dels treballadors no s'escapa amb les mesures que s'inclouen en aquest Reial decret llei. El Govern i els agents socials han de concretar, en el marc del diàleg social, qüestions com ara l'evolució que hagi de tenir l'SMI al llarg d'aquesta legislatura, els criteris que podrien tenir-se en compte per a la revisió de l'IPREM i la reforma de l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors per assentar sobre noves bases la determinació anual de l'SMI pel Govern i per evitar que es produeixin pèrdues del seu poder adquisitiu. Igualment, s'ha d'analitzar a mitjà termini la incidència que puguin tenir en el sistema de protecció per desocupació les modificacions introduïdes en l'esmentat sistema per aquest Reial decret llei amb vista a l'adopció, si s'escau, de les mesures correctores que puguin ser oportunes.

VI

La important pèrdua del poder adquisitiu de l'SMI en el període comprès entre 1996 i 2004, que es valora en un 6,6 per cent, necessita ser corregida amb urgència, per restituir als treballadors perceptors de l'SMI l'esmentada pèrdua i situar la seva quantia en un nivell més digne i més d'acord amb l'evolució que ha tingut l'IPC els últims anys.

La contribució a l'efectivitat del dret constitucional del treballador a una remuneració suficient per satisfer

les seves necessitats i les de la seva família, la reparació de la pèrdua de poder adquisitiu de l'SMI, la seva aproximació a una quantia més pròxima al 60 per cent del salari mitjà dels treballadors tal com recomana la Carta Social Europea del Consell d'Europa i, en fi, raons de justícia social constitueixen l'objectiu principal de les mesures incloses en aquest Reial decret llei, entenent el Govern que totes aquestes han de ser posades en pràctica amb caràcter immediat i que responen a les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del Reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juny de 2004,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Racionalització de la regulació del salari mínim interprofessional

Article 1. Desvinculació del salari mínim interprofessional d'altres efectes diferents dels laborals.

1. Amb la finalitat de garantir la funció del salari mínim interprofessional com a garantia salarial mínima dels treballadors per compte d'altri que estableix l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i de limitar els seus efectes als estrictament laborals, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei l'esmentat salari es desvincula d'altres efectes o finalitats diferents de la indicada anteriorment.

2. D'acord amb l'apartat anterior, es manté la vinculació amb el salari mínim interprofessional en els casos que s'indiquen a continuació per determinar:

a) El salari del treballador en els termes i les condicions que estableixen les normes reguladores de les relacions laborals de caràcter especial a què es refereix l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

b) La retribució del treballador contractat per a la formació, en els termes de l'article 11.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

c) Les garanties, els privilegis i les preferències del salari establertes a l'article 32 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, així com a la legislació processal civil i a la legislació concursal.

d) Els límits de la responsabilitat del Fons de Garantia Salarial, en els termes de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

e) El salari corresponent a una col·locació perquè aquesta sigui considerada adequada als efectes de la protecció per desocupació, segons el que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

f) La quantia màxima de l'avançament al qual té dret el treballador que hagi obtingut a favor seu una sentència en la qual es condemni l'empresari al pagament d'una quantitat i contra la qual s'hagi interposat recurs, conforme a l'article 287.3 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

g) L'import de la garantia financera que han de constituir les empreses de treball temporal, en els termes que estableix l'article 3 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.

h) Els límits de referència de les compensacions mínimes que corresponen als socis de treball i als socis de les cooperatives d'explotació comunitària de la terra, en els termes que estableixen, respectivament, els articles 13.4 i 97.5 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives.

i) La retribució dels treballadors declarats en situació d'incapacitat permanent parcial que es reincorporin a l'empresa, en els termes que estableix l'article 1 del Reial decret 1451/1983, d'11 de maig, pel qual, en compliment del que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels treballadors minusvàlids.

j) La quantia de la subvenció dels costos salarials corresponents als llocs de treball ocupats pels treballadors amb discapacitat que prestin serveis en els centres especials d'ocupació, conforme al que preveu l'Ordre del ministre de Treball i Afers Socials, de 16 d'octubre de 1998, per la qual s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de les ajudes i subvencions públiques destinades al foment de la integració laboral dels minusvàlids en centres especials d'ocupació i treball autònom.

k) La quantia de la subvenció dels costos salarials derivats dels contractes que se subscriuïn amb els alumnes treballadors establerta en les normes següents:

1a L'Ordre del ministre de Treball i Afers Socials, de 14 de novembre de 2001, per la qual es regulen el programa d'escoles taller i cases d'oficis i les unitats de promoció i desenvolupament i s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions públiques als programes esmentats.

2a L'Ordre del ministre de Treball i Afers Socials, de 14 de novembre de 2001, per la qual es desplega el Reial decret 282/1999, de 22 de febrer, pel qual s'estableix el programa de tallers d'ocupació, i s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions públiques al programa esmentat.

3. Així mateix, es manté la vinculació amb el salari mínim interprofessional per determinar:

a) Les bases mínimes de cotització en els règims de la Seguretat Social, segons el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

b) Els requisits d'accés i, si s'escau, el manteniment de les pensions de viudetat, orfanat, prestacions a favor de familiars, prestacions familiars i per naixement o adopció del tercer fill o fills successius, així com l'import de la prestació econòmica per part o adopció múltiples, que estableix l'article 188 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

c) Els requisits per a l'accés i el manteniment de les prestacions que integren el sistema de protecció per desocupació, en els termes que determina l'article 3.1 d'aquest Reial decret llei.

Article 2. Establiment d'un indicador públic de renda d'efectes múltiples.

1. Perquè es pugui utilitzar com a indicador o referència del nivell de renda que serveixi per determinar la quantia de determinades prestacions o per accedir a determinades prestacions, beneficis o serveis públics, i pugui substituir en aquesta funció el salari mínim interprofessional, es crea l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM).

2. Anualment, a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, s'ha de determinar la quantia de l'indicador esmentat tenint en compte, almenys, la previsió o l'objectiu d'inflació que s'hi utilitza. Abans d'aprovar el projecte de llei anual de pressupostos generals de l'Estat, el Govern ha de consultar les organitzacions empresarials

i sindicals més representatives sobre la quantia de l'IPREM.

No obstant això, entre l'1 de juliol i el 31 de desembre de 2004, l'IPREM té les quanties següents:

- L'IPREM diari, 15,35 euros.
- L'IPREM mensual, 460,50 euros.
- L'IPREM anual, 5.526 euros.
- La quantia anual de l'IPREM és de 6.447 euros quan les normes corresponents es refereixin al salari mínim interprofessional en còmput anual, llevat que expressament exclouin les pagues extraordinàries; en aquest cas, la quantia és de 5.526 euros.

3. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les referències al salari mínim interprofessional que contenen les normes vigents de l'Estat, sigui quin sigui el seu rang, s'entenen referides a l'IPREM, llevat de les que assenyalen l'article 1 d'aquest Reial decret llei i les seves normes de desplegament.

4. Les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats que integren l'Administració local poden utilitzar com a índex o referència de renda l'IPREM, sense perjudici de la seva potestat per fixar indicadors propis en l'exercici de les competències que constitucionalment els corresponguin.

Article 3. Sistema de protecció per desocupació.

1. D'acord amb el que estableix l'article 1, se segueixen entenent referits al salari mínim interprofessional, sense modificació del règim que estableix la normativa corresponent, els requisits de rendes i, si s'escau, de responsabilitats familiars per a l'accés i el manteniment de les prestacions següents:

a) La prestació per desocupació del nivell contributiu a què es refereix l'article 206.1.1.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en relació amb el còmput de les rendes dels fills per fixar les quanties màxima i mínima d'aquesta prestació, així com en relació amb l'estimació de responsabilitats familiars als efectes del que preveu l'article 212.1.b) i c) de la Llei esmentada.

b) El subsidi per desocupació a què es refereix l'article 206.1.2.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

c) La renda activa d'inserció, que estableixen la disposició final cinquena.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i les seves normes de desplegament.

d) El subsidi per desocupació que estableix el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social.

e) La renda agrària que estableix el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

2. S'entenen referides a l'IPREM les quanties de les prestacions que assenyalen l'apartat anterior, en els termes següents:

a) Les quanties màxima i mínima de la prestació per desocupació del nivell contributiu, segons el que estableix l'article 211.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa la disposició final primera d'aquest Reial decret llei.

b) La quantia del subsidi per desocupació, segons el que estableix l'article 217.1 i 2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa la disposició final primera d'aquest Reial decret llei.

c) La quantia de la renda activa d'inserció, que estableixen la disposició final cinquena.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i les seves normes de desplegament, és igual al 80 per cent de l'IPREM mensual vigent en cada moment.

d) La quantia del subsidi per desocupació que estableix el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, és igual al 80 per cent de l'IPREM mensual vigent en cada moment.

e) La quantia de la renda agrària que estableix el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, és igual al percentatge següent de l'IPREM mensual vigent en cada moment:

Nombre de jornades reals	Percentatge sobre l'IPREM
Des de 35 fins 64	80
Des de 65 fins 94	85
Des de 95 fins 124	91
Des de 125 fins 154	96
Des de 155 fins 179	101
Des de 180	107

3. La referència a l'IPREM no suposa cap modificació del règim que estableixen les normes reguladores de les prestacions, llevat de les derivades del que estableix l'apartat anterior.

4. Es manté la vinculació amb el salari mínim interprofessional de la quantia de les percepcions que, d'acord amb l'article 38.4 del Reial decret 1445/1982, de 25 de juny, modificat pel Reial decret 1809/1986, de 28 de juny, s'han de garantir als perceptors de prestacions per desocupació en relació amb els treballs de col·laboració social que duguin a terme conforme al que preveu l'article 213.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

CAPÍTOL II

Increment de la quantia del salari mínim interprofessional

Article 4. Nova quantia del salari mínim interprofessional.

1. Les quanties del salari mínim interprofessional que estableix el Reial decret 1793/2003, de 26 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a 2004, queden modificades en els termes següents:

a) El salari mínim per a qualssevol activitats en l'agricultura, en la indústria i en els serveis, sense distinció de sexe ni edat dels treballadors, queda fixat en 16,36 euros/dia, 490,80 euros/mes o 6.871,20 euros en còmput anual.

b) La quantia del salari professional dels treballadors eventuais i temporers els serveis dels quals a una mateixa empresa no excedeixin els 120 dies en cap cas pot ser inferior a 23,24 euros per jornada legal en l'activitat.

c) D'acord amb l'article 6.5 del Reial decret 1424/1985, d'1 d'agost, que pren com a referència per a la determinació del salari mínim dels treballadors de la llar que treballin per hores el fixat per als treballadors eventuais i temporers, el salari mínim dels esmentats

treballadors de la llar és de 3,83 euros per hora efectivament treballada.

2. Sense perjudici de l'aplicació de les quanties a què es refereix l'apartat anterior, la regulació del salari mínim interprofessional és la que estableix el Reial decret 1793/2003, de 26 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a 2004.

3. Les quanties del salari mínim interprofessional que s'estableixen a l'apartat 1 s'apliquen des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre de 2004 i es revisen, per a 2005 i anys successius, conforme al que disposa l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Article 5. Bases mínimes de cotització dels règims de la Seguretat Social.

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les bases mínimes o fixes dels règims de la Seguretat Social que s'indiquen a continuació són les següents:

U. Límit mínim de cotització.—El límit mínim de cotització per a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals és equivalent al salari mínim interprofessional vigent en cada moment, incrementat pel prorrateig de les percepcions de venciment superior al mensual que percebi el treballador, sense que pugui ser inferior a 572,70 euros mensuals.

Dos. Règim general de la Seguretat Social.—Les bases mínimes de cotització del règim general de la Seguretat Social per contingències comunes són, per a cada grup i categoria professional, les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes — Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs a l'article 1.3.c) de l'Estatut dels treballadors	799,80
2	Enginyers tècnics, perits i ajudants titulats	663,60
3	Caps administratius i de taller	576,90
4	Ajudants no titulats	572,70
5	Oficials administratius	572,70
6	Subalterns	572,70
7	Auxiliars administratius	572,70
8	Oficials de primera i segona	19,09
9	Oficials de tercera i especialistes	19,09
10	Peons	19,09
11	Treballadors de menys de 18 anys, sigui quina sigui la seva categoria professional	19,09

Tres. Règim especial agrari.

1. Les bases mensuals i la quota fixa mensual resultant, aplicables per als treballadors per compte d'altri, són les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Base diària de cotització — Euros/mes	Quota fixa — Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs a l'article 1.3.c) de l'Estatut dels treballadors	838,50	96,43
2	Enginyers tècnics, perits i ajudants titulats	695,40	79,97
3	Caps administratius i de taller	604,80	69,55
4	Ajudants no titulats	572,70	65,86
5	Oficials administratius	572,70	65,86
6	Subalterns	572,70	65,86
7	Auxiliars administratius	572,70	65,86
8	Oficials de primera i segona ..	572,70	65,86
9	Oficials de tercera i especialistes	572,70	65,86
10	Treballadors de més de 18 anys no qualificats	572,70	65,86
11	Treballadors de menys de 18 anys, sigui quina sigui la seva categoria professional	572,70	65,86

2. Les bases diàries de cotització per jornades reals, corresponents a cadascun dels grups de treballadors que realitzin treballs agraris per compte d'altri, són, per als diferents grups de cotització, les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Base diària de cotització — Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs a l'article 1.3.c) de l'Estatut dels treballadors	37,29
2	Enginyers tècnics, perits i ajudants titulats	30,92
3	Caps administratius i de taller	26,89
4	Ajudants no titulats	25,47
5	Oficials administratius	25,47
6	Subalterns	25,47
7	Auxiliars administratius	25,47
8	Oficials de primera i segona	25,47
9	Oficials de tercera i especialistes	25,47
10	Treballadors de més de 18 anys no qualificats	25,47
11	Treballadors de menys de 18 anys, sigui quina sigui la seva categoria professional	25,47

Quatre. Règim especial de treballadors autònoms.—En el cas de treballadors inclosos en el règim especial de treballadors autònoms de 30 anys o menys d'edat, o de dones de 45 anys o més, a què es refereix la disposició addicional trenta-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, el límit mínim d'elecció de base de cotització queda situat en 572,70 euros mensuals.

Cinc. Règim especial de treballadors de la llar.—La base de cotització al règim especial de treballadors de la llar és de 572,70 euros mensuals.

Sis. Règim especial de treballadors del mar i de la mineria del carbó.—El que preveuen els apartats u i dos

d'aquest article és aplicable en els règims especials de treballadors del mar i de la mineria del carbó.

Set. Cotització en els casos de contractes a temps parcial.

1. La base mínima de cotització, als efectes de contingències professionals i altres conceptes de recaptació conjunta, en els contractes a temps parcial no pot ser inferior a 2,85 euros per cada hora treballada.

2. Les bases mínimes horàries de cotització per contingències comunes aplicables als treballadors amb contractes a temps parcial són les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes — Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs a l'article 1.3.c) de l'Estatut dels treballadors	4,01
2	Enginyers tècnics, perits i ajudants titulats	3,32
3	Caps administratius i de taller	2,89
4	Ajudants no titulats	2,85
5	Oficials administratius	2,85
6	Subalterns	2,85
7	Auxiliars administratius	2,85
8	Oficials de primera i segona	2,85
9	Oficials de tercera i especialistes	2,85
10	Treballadors de més de 18 anys no qualificats	2,85
11	Treballadors de menys de 18 anys, sigui quina sigui la seva categoria professional	2,85

Disposició transitòria primera. *Regles d'afectació de la nova quantia del salari mínim interprofessional en els convenis col·lectius.*

1. Les quanties del salari mínim interprofessional que estableix el Reial decret 1793/2003, de 26 de desembre, llevat que les parts legitimades acordin l'aplicació de les noves quanties del salari mínim interprofessional i atès el caràcter excepcional de l'increment que estableix aquest Reial decret llei, continuen sent aplicables durant el 2004 als convenis col·lectius vigents en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei que utilitzin el salari mínim interprofessional com a referència per determinar la quantia o l'increment del salari base o de complementos salarials.

2. Quan la vigència dels esmentats convenis excedeixi l'any 2004, llevat que hi hagi un acord en contra, la quantia del salari mínim interprofessional s'ha d'entendre referida, per als anys següents, a la que era vigent en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei incrementada segons la previsió o l'objectiu d'inflació utilitzats en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici que hagin de ser modificats els salaris establerts en conveni col·lectiu inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment en la quantia necessària per assegurar la percepció de les quanties esmentades, i són aplicables les regles sobre compensació i absorció que estableixen els reials decrets pels quals anualment es fixa el salari mínim.

Disposició transitòria segona. *No-afectació de la nova quantia del salari mínim interprofessional en les referències contingudes en les normes no estatals i relacions privades.*

1. Atès el caràcter excepcional de l'increment establert per aquest Reial decret llei, les noves quanties del salari mínim interprofessional que s'estableixen no són aplicables:

a) A les normes vigents a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla i de les entitats que integren l'Administració local que utilitzin el salari mínim interprofessional com a indicador o referència del nivell de renda per determinar la quantia de determinades prestacions o per accedir a determinades prestacions, beneficis o serveis públics, llevat que hi hagi disposició expressa en contra de les mateixes comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla o de les entitats que integren l'Administració local.

b) A qualssevol contractes i pactes de naturalesa privada vigents en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei que utilitzin el salari mínim interprofessional com a referència a qualsevol efecte, llevat que les parts acordin l'aplicació de les noves quanties del salari mínim interprofessional.

2. En els casos a què es refereix l'apartat anterior, llevat que hi hagi disposició o acord en contra, la quantia del salari mínim interprofessional s'entén referida durant el 2004 a la que era vigent en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, incrementada per als anys següents en el mateix percentatge en què s'incrementi l'IPREM.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici que hagin de ser modificats els salaris establerts en contractes o pactes de naturalesa privada inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment en la quantia necessària per assegurar la percepció de les quanties esmentades, i són aplicables les regles sobre compensació i absorció que estableixen els reials decrets pels quals anualment es fixa el salari mínim.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«3. La quantia màxima de la prestació per desocupació és del 175 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, llevat que el treballador tingui un o més fills al seu càrrec; en aquest cas, la quantia és, respectivament, del 200 per cent o del 225 per cent de l'indicador esmentat.

La quantia mínima de la prestació per desocupació és del 107 per cent o del 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tingui o no, respectivament, fills al seu càrrec.

En cas de desocupació per pèrdua d'una feina a temps parcial, les quanties màxima i mínima a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'han de determinar tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples en funció de les hores treballades.

Als efectes del que preveu aquest apartat, s'ha de tenir en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual, incrementat en una sisena part, vigent en el moment del naixement del dret.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 217 queden redactats de la manera següent:

«1. La quantia del subsidi per desocupació és igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

En el cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, l'esmentada quantia s'ha de percebre en proporció a les hores prèviament treballades, en els casos que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1.1, i els apartats 1.2, 1.3 i 1.4 de l'article 215.

2. No obstant això, la quantia del subsidi especial per a més grans de 45 anys a què es refereix l'apartat 1.4 de l'article 215 s'ha de determinar en funció de les responsabilitats familiars del treballador, apreciades conforme al que disposa l'apartat 2 de l'article esmentat, d'acord amb els percentatges següents de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment:

- a) 80 per cent, quan el treballador tingui un familiar al seu càrrec o no en tingui cap.
- b) 107 per cent, quan el treballador tingui dos familiars al seu càrrec.
- c) 133 per cent, quan el treballador tingui tres familiars o més al seu càrrec.»

Tres. La prestació per incapacitat temporal en el cas que preveu l'article 222.3, paràgraf segon, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social té una quantia igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual.

Disposició final segona. *Fonament constitucional.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.7a, 13a i 17a de la Constitució, que estableix la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació laboral, bases i planificació general de l'activitat econòmica i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret llei.

2. Les referències a reials decrets i ordres ministerials incloses en aquest Reial decret llei s'entenen sense perjudici de la facultat del Govern i dels titulars dels departaments ministerials de procedir a modificar-los o derogar-los en l'exercici de la potestat reglamentària.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'1 de juliol de 2004.

Madrid, 25 de juny de 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

12011 REIAL DECRET 1547/2004, de 25 de juny, pel qual s'estableixen normes d'ordenació de les explotacions cunícoles. («BOE» 154, de 26-6-2004.)

La cunicultura, com a activitat pecuària, ha experimentat els últims anys una important evolució i ha assolit una rellevància considerable i un interès creixent.

Aquesta evolució ha donat lloc a una realitat productiva, econòmica, sanitària i mediambiental del sector cunícola que necessita una adequada ordenació de les explotacions, de la mateixa manera que s'ha dut a terme amb altres sectors productius, com ara el porcí o l'apícola, en desplegament i aplicació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

L'objectiu bàsic de l'ordenació del sector és promoure la seva evolució equilibrada mitjançant la racionalització dels factors zootècnics, sanitaris i mediambientals relacionats amb la producció cunícola.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultats les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juny de 2004,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret estableix les normes bàsiques per les quals es regula l'aplicació de mesures d'ordenació zootècnica i sanitària de les explotacions cunícoles, incloent les condicions mínimes d'ubicació, registre, infraestructura zootècnica, sanitària i d'equipaments que permetin un desenvolupament eficaç i correcte de l'activitat ramadera en el sector cunícola dins el territori nacional, conforme a la normativa vigent en matèria d'higiene, sanitat animal, identificació i registre, benestar dels animals i medi ambient.

2. Les disposicions aquí establertes són aplicables a les explotacions en les quals es criïn o mantinguin animals de la família «Leporidae» (conills i llebres) i els seus encreuaments, als quals s'aplica el terme «cunícola».

3. S'exceptuen de l'aplicació d'aquest Reial decret, sense perjudici de les disposicions que, en l'àmbit de les seves competències, estableixi l'autoritat competent:

- a) Les explotacions d'autoconsum que defineix el paràgraf c) de l'article 2 d'aquest Reial decret.
- b) Els animals de companyia i domèstics, segons els defineixen els apartats 3 i 4 de l'article 3 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.
- c) La fauna silvestre, segons la defineix l'apartat 5 de l'article 3 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril.
- d) Les explotacions ramaderes especials incloses a l'apartat 2 de l'annex III del Reial decret 479/2004, de 26 de març, pel qual s'estableix i es regula el Registre general d'explotacions ramaderes, llevat dels escorxadors cunícoles a efectes del control de les malalties cunícoles, especialment les esmentades a l'annex I d'aquest Reial decret.